

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj milder hirc.énél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A király a Wekerle-kabinet lemondását még nem fogadta el.

— Külön tudósítónk értesítése. —

Budapest, június 4.

A tegnapi rendkívül érdekes képviselőházi ülés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Képviselőház, június 4. 1894.

Elnök: Br. Bánffy.

Kormány teljes számmal. — Wekerlét és Szilágyit szünni nem akaró éljenzés fogadta s lelkesedés vette körül.

Wekerle. Miután a kormány azon előterjesztésére vonatkozólag, melyeket a házassági jogról szóló törvényeknek a főrendiház részéről leendő elfogadása, illetve ennek garanciái tekintetében a korona jóváhagyását egész terjedelmében elnyerni nem volt szerencsés, — a kormány beadta a lemondását. Öfelsége a lemondást legkegyelmesebben tudomásul venni, a kabinetet az ügyek ideiglenes vezetésével megbízni méltóztatott, de végleges választ a lemondásra vonatkozólag nem adott.

Tekintettel arra tehát, hogy a korona végleges elhatározását még meg nem hozta, nem tartanám indokoltnak, hogy lemondásunk indokait már most előterjesszük és esetleges vita tárgyává tegyük s azért kérem kell a t. házat, hogy üléseit egyelőre függőben tartani s elnök urat felhatalmazni sziveskedjék, hogy a kormányal egyetértőleg a legközelebbi napokra egy ülést összehívni sziveskedjék, a midőn eljárásunk indokait előterjeszteni lesz szerencsém.

Ugron Gábor. A miniszterelnök ur hangsúlyozta, hogy a korona a kabinet előterjesztéseit egész terjedelmében el nem fogadta, azután megjegyezte, hogy lemondásának indokait később fogja a mi orunkra kötni.

Elnök. Figyelmezteti szólót, hogy parlamentáris kifejezést használjon.

Ugron. Tisztelettel fogadja az elnök figyelmeztetését; de csak ha proprio motu s nem intetésekre teszi.

A miniszterelnök azt is mondja, hogy a kabinet lemondása elfogadva nincs, — kérdem mennyire komoly e kijelentés annak tudomása mellett, hogy gróf Kh. Héderváry van megbízva a kabinet alakításával. A szabadelvű párt nagy garral azt határozta, hogy másnak a párt veze-

tését át nem engedi és gróf Kh. Héderváryval szemben teljesen tagadó álláspontra helyezkedett. — Így hozzák a lapok.

Igaz-e mindez vagy nem, erre adjon a kormány felvilágosítást.

Mert a törvényhozás komolyságával nem fér össze az alakoskodásnak, melyet a kormány úz — hitelt adni, s az egész országnak joga van követelni, hogy a parlamentáris kormányzás elvei meg ne sértsenek (ellenmondás és zaj jobbról. Szónok jobbra mutat). Csak lármázzanak, úgy se sokáig fognak.

Politikai fogásokkal minket félre nem vezetnek.

Szónoktól az elnök ismételt intés után a szót megvonja.

Gróf Apponyi. A miniszterelnök kijelentése után az érdemhez nem szólok. De két szerény megjegyzésem van.

Az első, a lényegtelenabb az, hogyha a kormány nem tartja lehetőségeknek, hogy a krízis előmenyeiről felvilágosítást adjon, nem látom be, minek hívott össze bennünket.

Másik megjegyzésem, illetve kérdésem következő. Az összes hírlapokban megjelent közlemény szerint, a miniszterelnök ur a szabadelvű körben bejelentette, hogy öfelsége oly férfit bízott meg a kabinetalakítással, ki ugyanazon elvek alapján az itt felállított elvek kereshetőségére vállalkozott.

Miniszterelnök ur világosítson fel tehát, vajjon a lapok közleménye apokrif-e, mert ha öfelsége csakugyan megadta a megbízást s a miniszterelnök ur most itt azt mondja, hogy öfelsége végleg még nem döntött, akkor oly ellentét forog fenn, mit én megmagyarázni nem tudok.

Hermann O. Történt legyen bármi, tény, hogy új bizonytalan helyzettel állunk szemben. Be kell várnunk egy konkrét helyzet megalakulását. Tagadhatatlan, hogy veszedelmes dolog a nemzetet a bizonytalanság kintadóján tartani; de én nem kritizálok, s azt hiszem Ugron Gábor ur is így tartozott volna tenni, midőn az a faktor, mely iránt, nem régen épen ő hangoztatta leginkább a loyaltást, még nem döntött. Én ezt bevárom.

Wekerle. Ugronnak megjegyzi, hogy a színészkedésre felállított tételt neki első sorban saját magára kellene alkalmazni.

Apponyinak azt válaszolja:

1. Az ülés azért hivatott egybe, mert mihelyt

a kormány a lemondásra, egy ily fontos lépésre határozza el magát, ezt bejelenteni alkotmányos kötelessége.

2) Amit a körben mondtam, az a tényeknek megfelel s nincs semmi ellentét. — Itt azt mondtam, hogy öfelsége szóbeli lemondásunkat szóbelileg tudomásul vette, írásbeli lemondásunkra azonban végleges határozatot hozni még nem méltóztatott. A körben kinyilatkoztattam szerint, hogy öfelsége valakit a kabinet alakításával megbízott. Ez alatt azonban ne méltóztassék formaszertint, az 1848-iki törvényeknek megfelelő megbízást érteni t. i. a miniszterelnök ellenjegyzése melletti kinevezést. Megbízás adatott arra, hogy az illető kabinet alakítás iránt tájékozza magát.

Miután pedig a korona végleges elhatározását a lemondás elfogadására nem hozta meg, az illdomosság tiltja lemondásunk indokait vita tárgyává tenni.

Hermann Ottónak válaszul, hogy reményem, hogy a helyzet rövid idő alatt tisztázva lesz s a t. ház a kérdéssel érdemileg foglalkozhatik.

Eötvös K. Csak azért szól, nehogy egy félreérthető nyilatkozatot szó nélkül hagyjon.

A kormány köteles a kabinet-válságról a t. házat értesíteni, s a parlament joga határozni, hogy folytassa-e üléseit vagy sem.

A dolog másik része, hogy midőn a kabinet-krízis természete és indokai felől felvilágosítást kérünk, ennek időpontját meghatározni a kabinetnek áll jogában, e tekintetben a kabinet az egyedül illetékes bíró. A korona iránti valódi loyaltásból a miniszterelnök ur előterjesztéséhez hozzá járulok.

Horánszky. Megengedhetlennek tartja, hogy míg a lemondás elfogadva nincs, bárki is kabinet alakítással megbizassék. Ha a kormány ezt elnézi, nem áll hivatásának magaslatán. Ez nem egyéb, mint az ország legmagasabb érdekeivel játékot űzni.

Wekerle. Határozottan tagadni kénytelen. A szokásos megbízás a kabinet alakítás iránt még nem egyértelmű a kinevezéssel. E megbízás még akkor adatott, midőn a lemondást szóbelileg bejelentette, s ez szóbelileg tudomásul vétetett. Tehát nem tétetett arra kísérlet, hogy egy kabinet fennállása alatt más bízott volna meg kormányalakítással.

Miután írásbeli lemondásunk írásbeli elfogadása még meg nem történt, méltóztassék indokaim kifejtésére halasztást adni.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Tóth Kálmán emlékezte.*)

— A bajai helygek díjjal jutalmazott pályamű. —

Jelige: Minden dala igazság volt.

Itt áll tehát a költő ércalakja,

A hol öröklé lelke lánghevét.

A halhatatlanság dicsfénye rajta, —

Hol egykor annyit éltették nevét!

Közel az alföld üdvözlő rónái,

Távol a felföld tapsa, hozsannái,

Körülte lelkes, ünneplő sereg —

Hogy szent emlékét dicsőítse meg.

Oh úgy van, úgy: a szeretett, az áldott,

Megénekelt föld ez, hol született.

A hova lelke mindig visszavágyott,

Ez az a „domb“, a fáktól környezett.

Virágos kert, nem: Helikonnak berke;

Innen omolt a forrás habja szerte:

A dal, mely vonzott, — ezme, mely hatott.

Mind, mind — lelkevel itt fogantott.

S itt játszott egykor, mint kis „fürge“ gyermek,

Ez utcákon, a régi „homokon“.

Majd innen ment a harcba s itt kesergett

Ősz atyjával, hogy elbukott a hon.

*) A költőnek Baján, szülővárosában, emelt emlékszóbra leleplezésénél, június 3-án, szavaltta a szerző. Megjelent a Tóth Kálmán Emlék-Albumában.

Csak félig ifju, s már e harc tüzeben!
E köny szemén, e harmat hull az éjben...
S a „szép vadrózsza“, mely itten fakadt,
Itt nyílt tovább, a nagy gyászéj alatt.

Oh, az az éj a sírok éje volt!
Hit és remény és mindeu odaveszve!
Lét és nemlét mesgyén bujdoskolt
A Génusz: a Nemzet-Ige, Eszme.
Voltak virrasztók, voltak gyászolók,
Elfajtott, megtört hangon siratók,
Midőn az éjben, fris gally ág-bogán
Fölzeng egy bűvös ajku csalogány.

Ez ifju szíven egész kikelet!
Tavaszi nyílása, virágfakadás.
S költészet árad, édes-bús, meleg...
Búbáj a fájó sebekben, csodás.
Hegesztő gyógyír volt az ének árja,
S lön, hogy figyelve várt a hon dalára;
Szívéhez úgy hozzászólt az a dal!
Vigasztalást lelt benne a magyar.

Csak „sirjon, rijjon a hegedű“ s csengjen
„A bú lélekharangja“, a pohár!
Ez a derű a honfűi lelken
Egy szebb jövőnek hajnalpirja már.
S elő, nagy alakok! Ah! mint ragyog
A történet velük! „Ki volt nagyobb?“
Ki nem gondol még hittal a jövőre?
S gyújtott az apotheosis: „Előre!“

Fel öserönk magasztos tudatára
A csüggedés mélyéből, oh magyar!
A hősi példán s honleány szavára
Acélosodjék lélek és a kar...
Ki „zászlót himzett“, sebre gyolcsot tépett:
Halld: hogy szól az, mint „Szilágyi Erzsébet“,
Halld hős „Losonczi“ méltó „özvegyét“,
És lelkesülj, oh ifju nemzedék!

Zengett a dal... Most gyöngéd szerelemről,
S ajakra kelt, úgy vonzott, megkapott!
Majd fenséges, mély hazaszeretetről,
S bejárt kunyhót palotát, — szinpadot,
Hol hirdeté az özvegy haza sorsát,
S döngött Dobó: „Ez a föld Magyarországot!“
Mint várfalán le az ágyutörök...
Csak azt hallók még: szívünk hogy dobog!

Lehet-e jobban, a velőig hatva,
Közszellemet izgatni, lehet-e?
Lehet! S a gúnynak ostorát ragadta,
És csapkodott kegyetlenül vele.
A ki kacajra kél, már győz; — mi győztünk:
Báb s torzalakká vált a rém előttünk;
Ki nyelvünköt is megfosztam jött:
Nevetség tárgya, semmi, semmi több!

Hah! jól tudták ezt ellenségeink,
S alkura hívták, rüt próbára tették.
De lelke szikla, lelke meg nem ing;

A ház elhatározza, hogy üléseit felfüggeszti, s a legközelebbi ülés összehívása iránt az elnök a kormánytól egyetértve tegyen intézkedést.

A fejtől közölt nagy érdekű s meglehet, hogy fordulatot jelentő képviselőházi ülés egy tényét kétségtelenül bizonyítja, hogy a szabadelvű párt legutóbb tartott értekezlete s az azon Wekerle kabinetje iránt tündöklően nyilvánult bizalom, a párt összetartásának határozott kijelentése az egyházi politikai javaslatok megteremtőinek tovább is vezérékkel való elismerését, úgy látszik, alaposan megváltoztatta a helyzetet, mindenki a Wekerle-kabinet bucsuzóját várta a tegnapi ülésen, a hogy a szabadelvű párttól már el is bucsuzott, ennek ellenében váratlanul Wekerle kijelenti, hogy a korona a miniszterium lemondását még végleg el nem fogadta. Világos tehát, hogy a szabadelvű párt legutóbbi értekezlete és a tegnapi képviselőházi ülés között a korona részéről kellett olyan lépésnek történni, a melynek folytán nincs kizárva, hogy Wekerle bizatik meg ismét a vezetéssel. A korona nem számított a szabadelvű párt ilyen manifestációjára, de a mint az tényleg megnyilatkozott, úgy súlyát tekintve kívül nem lehetett hagyni. Itt a magyarizata annak, hogy a Wekerle-kormány még tegnap nem bucsuzott el.

Távirat. (Budapest, május 4-én esti 7 óra 32 p.) — Az a hír van elterjedve, hogy Khuen-Hedervary kabinet-alkotási kísérletei nem vezetvén eredményre, újabb Szögyény László bizatot meg. A hír meg erősítésre vár.

Tóth Kálmán emlékezete.

Fölnyitni a sir és kitér a dícsőség!
A nemzeti szív és a nagy gondolat nem tűrik a feledés fátyolát és a mit hatottak szóval, tettel és alannak a sir és életben tartják az utódoknál a szellemet és az emléket.

Az éres szobornál jobban emléke a hála. De legtöbb, ha szobrot emel, mely és érdem szereztek, mert a kortársak tisztelgetései az új nemzedék megújuló tisztelete. Ez babéromlalt koszorúba kötve hord a szobornak és hálát adoz sóban és szívében a névnek, melyet büszkeséggel örökök.

Egy nemzet jövője nagyságának útjára akkor lép biztosan, ha nagyjainak emlékezetét minden tőle telhető módon megőrzi és ápolja és a tünő idők folyamán lassanként hősivá növekvő alakokat példa gyanánt állítja az utódok szemé elé.

A hazai újabb líra nemes érzésű dalnokának, vármegyénk szülőföldjének, Tóth Kálmánnak éreszobrot leplezték le tegnap a költő szülővárosában, Baján. A hálas szülőföld a tisztelet öröktörvényeit hívta harca, hogy a testileg örök éjbe hanyatlott, de szellemi alkotásaiban örökké élő nagy fának, a nemzet koszorús költőjének értebe öntött alakját, élvülhetetlen érdemeinek emlékezetét az élő mindennapi küzdelmei között is fentartsa.

Éneket, tilt nemcsak Baja, hanem Bács-Bodrogh vármegye is a velük az egész ország! Lélekemelő, magasztos a hang, mely ott a kegyelet oltárán lobogott, hisz a szülőföld, az édes anya — kegyeletes bódolata volt ez nagy szemléltető fia iránt, kit nemcsak a szűkebb kör, hanem az egész magyar hazánk büszkén számít legkiválóbb költő sorába.

Nincs szűbb hivatás a világon, mint egy nemzet költőjének lenni. Könnyezni úgy, hogy a szem gyöngyei ezer szív fájdalmának kifejezői legyenek, örülni úgy, hogy a gyengéd mosolyt ezek kövessék.

Tóth Kálmán igazi költő volt, ki korára nemesen hatott, az igazán szépen énekelve. Országzserte ismert és becsült volt az ő neve. Fényes szellemi tulajdonokkal vala megáldva ifjúságában, mikor mások játszanak, az

ő lelkét már nagy nemzeti ideálok beveték, ideálok, melyeknek profétája a „legnagyobb magyar“ a vészhang szaggató és idegrázó hangjain hirdeté: nincs több idő a tepsedésre. Az ifjú látta a hon nagy fiait dolgozni, alkotni; hallotta a költők jóslatait a szebb jövődőről, mely a sokat zaklatott magyar nemzetre várt. Esze, szíve ott volt ama nemes lelkek között, kik nemcsak hitték, hanem tetteikkel hirdették is, hogy a haza fényre derül. Követta a nagy jelszót: „zengj, tégy, csatázz, kinek miként adak az istenek“.

O dalolt: a muzsától ibletet, nemzetétől buzdítást kapott. Részese volt azon titoknak, hogyan függenek össze az egyes érzelmi, gondolati az összesség nagytörkevéseivel, ismerte azt a szent misteriumot, mely a költő geniejét összeköti a nemzet szellemével.

Tóth Kálmán akkor lépett fel, midőn az irodalmi és politikai regeneráció a legnagyobb arányokban folyt és már kiváló eredményeket mutatott föl. E csodálatos korszak minden tőren bámulatos talentumokat hozott létre. A tehetségek úgy csirázak, mint tavaszkor a földbe vetett mag. Volt valami a levegőben, a mi virágzásra készítette volna magát a holt rögöt is. A lelkesedés meleg áramlata volt ez, mely a közönség szívéből csapdosott ki és elterjedve az ország fölött minden szunnyadó tehetséget fogamzásra birt. Nagy korszakok soha sincsenek e meleg áramlat nélkül, melyben, ha nagy tehetség ir, beszél vagy dalol: millió viszhangot talál mindenütt és alkotó leve szüntelen tápot talál abban a lánghoz, mely az összes nemzetet hevíti.

Tóth Kálmán fölleptek költészetünkben Petőfi hatalmas lírája uralkodott, melynek szívetrázó hangjaiban a magyar géniusz tíze-lánja olvasztó hévvel lobogott. A lírikusok tömege Petőfi befolyása alatt állt, a nélkül, hogy elértek volna érzelmeinek erejét és nemességét, hangjának menydörgését és mamarító édességét, színeinek villogását és virágait, megmaradtak, hogy hivi legyenek hozzá a népies szellem színvonalán, látkörében, tartalmában úgy, mint nyelvben. Szóval, alig van e korban lírai költemény, melyre Petőfit felültvén, el ne lehetne mondani: itt a mintája, itt a forma, itt az eszme, itt a hang.

Tóth Kálmán is Petőfi nyomán halad első korában. Sőt, ha egyfelől olyat is ad, ami Petőfihöz is méltó volna, másfelől nála is fel-felakadunk a forma pongyolaságán. Petőfi nyomán járt ő is, de legalább transponálta hangjait és legalább adott új hangszínt.

Tóth Kálmán jelentősége azonban éppen abban van, hogy az elsőrendű tehetségek kezdeményező szellemével és teremtő erejével revindikálta formában és tartalomában azt, amit a magyar líra Petőfi óta és hatása alatt régibb hódítványaiól már-már föladdott: a népiesnek szép, de szűk határain túl kiterjeszkedett, fölemelkedett azokra, amiknek kultur nemzet költészetében paragon maradni nem szabad, ápolta a népiesen tul emelkedő formákat, hangokat, érzelmeket, eszmeket és tette ezt oly eredménytel, mely buzdított a követésre és elenyészleten gazdagodása irodalmunknak. De nemcsak a régi, előkelő magas és gazdag tradíciók nagy részét elevenítette fel, hanem hódított egészen újat, előre is vitte irodalmunkat, midőn bőven vonta bele költészetébe a modernebb élet hangjait, bangulatait, alakjait, színeit, eszméit, érzelmeit és küzdelmeit és mindenkor tőrűkvescinek legfőbb célját, hogy a magyar szív és lélek teremtő erején kívül más érzés és szellemi erő irányt, ösztönt és tárgyat ne adjon neki.

A legáltalánosabb érzés a szerelem hivatott dalnoka volt és koszorújának legteljesebb virágait a szerelem érzésének köszöpheti. Mikor kobzát szerelmi dalokra szereli, bírja egy édes zendüléssel zendül, minden dala a szív fenkét ér, szívből szívhez szól. Vadrózsái közében forogtak; dala közdalokká váltak a szalonokban és a nép ajkán és még most is, habár sok év tünit el fényes pályafutása után, még most is halljuk a zongora mellől az ő dalait és azokat dalolja az alföld síkján markot bajtó arató leány: „Fütyül a szél, az idő már öszre jár“. Egyes strófáiban zeng a magyar nyelv úgy, hogy senkiel se szebben, hatalmasabban. Gyöngédségében a szív megolvad, szenvedélyben megrendül.

Föllepte kezdetén a liberalizmus friss szellője suhant végig az agg Európán és mindenütt új virágzás, új élet fakadt nyomában. Az ósdi szellem, a haladás e hatalmas

torlasza rombadőlt és romjain kizöldült a népszabadság fája. Fölvirradt március tizenötödike, az a nap, melyen a világosság elűzte a sötétséget. Nagy lelkek hősi kora volt az! Tóth Kálmán hazaszeretete egész lángjával ölette fel korának hazafiai és politikai kérdéseit. Szíve nemcsak dalokban dobant, melyekkel szíveket hódított, hanem kardot fogott kezébe és ott látjuk a harcmezőn az ifju hővédet, kinek jelszava: „Előre.“ „Szabadság.“ „Halál.“

S mikor a szabadság tündöklő napja Világosnál elsötétült, a honra nehezedett vigasztalan éjszakában, melyben „apa fának nem örült, nem gyermek az, hanem új rab“ gyászolta a multat. El-el vezet a nemzet kinszenvedésének gyászos Golgothájához, a hol a tizenhárom bitófa árnyát vértanúk vére festi meg és e zord sirok felett ragyog lelkének minden sugarával. Megénekl a „haza nemes özvegyét,“ kinek sorsa örök gyász. Majd ébresztő hajnal madarának szava az ő dala, és hogy reánk új napok fognak virradni, már sejtette a sugarat. A rém fejére csörgő sapkát huzott és élelájában a fölpezsdülő nemzeti közérzetre hatott élénken, gunyjának, elmésségének összes fegyverzetét a hon elleni ellen fordítá és a nemzet, habár még fájt, sajgott szívén a seb, nevetett már ajka, a hol a „Bolond Miska“ megjelent. Humoros lelkének játszi fénye cikázott a sötét éj felett. A nőérénynek épített lelke oltart és azon áldozott lelkes magyar nőket Losonczy özvegyét, a lengyel anyát, Szilágyi Erzsébetet festve az élet és ideál összehangzatában.

Az irodalom minden ágában lelkesedéssel, buzgón szolgálta nemzetét, mint lírai költő magasztalta a hazát és a népet, mely nem korososul, „mert Isten, vagy maga, de egy nagy erő fertartja mindig jellemét“. Mint drámairól nemzeti királyokról alkotta műveit. Mint szülővárosának több ízben igazi lelkesedéssel megválasztott országgyűlési képviselője tevékeny részt vett a törvényhozásban és nem egy az irodalmat érdeklő alkotás neki köszönheti létét és e mellett mindig talpon állt a magyar nemzetiség szolgálatára.

Költő és hazafi volt!
A hála és elismerés tilt Baján ünnepeit és a nemzeti közérzület tolmácsai koszorúzták meg az érdemet. Ércalakja, mely Baja város terén áll, hosszú időkre tanúságot fog tenni arról, hogy a hálas szülőföld, nem felejté el hű, nagy fiát és a hála soha ki nem alvó áldozat lángjával tartja fenn az igaz érdem dícső emléket.

Égni fog e láng, élni fog dícső költőnk emléked szívünkben késő utódaink során át, élni fog a nemzet-érzületben és helyet kér a magyar Pantheonban örökké!

Don Carlos.

Ujdonságok.

Hírek az érseki egyházmegyéből. Angyal Béla káplán Bikityről Bácsba lett áthelyezve.

Kinevezés. Borota János ó-becsei gör. kel. esperes-plébánost a bácsi püspök szentszéki elnök-helyettesnek nevezte ki.

A Tóth Kálmán-szobor leleplezési ünnepélyen Zombor szab. kir. város törvényhatóságát közgyűlési határozat folytán — mint tudjuk — Schlagger Gyula polgármesternek kellett volna képviselnie, a ki azonban akadályozva lévén a megjelenésben, a közgyűlési határozat fölhatalmazása folytán Dekker Pál városi tanácsnokkal helyettesítette magát.

Vizsgálatok sorrendje. A zombori állami főgymnáziumnál az 1893/94. iskolai év végén a vizsgálatokat a következő sorrendben tartják meg: Junius 13-án, szerdán I.—VII. o. vallástán. Junius 15-én, pénteken VII. o. természetán, mennyiségán, egészszégtán; VI. o. latin, görög, görög-pótló, történelem; II. B) o. magyar, latin; I. B) o. földrajz, számtan, rajzoló-mértan. Junius 16-án, szombaton V. o. latin, görög, görög-pótló; IV. o. természetrajz, mennyiségán, rajzoló-mértan; III. o. magyar, német, latin, történelem. Junius 19-én, kedden VII. o. magyar, német, görög-pótló; II. A) o. magyar, latin; I. A) o. földrajz, számtan, rajzoló-mértan. Junius 20-án, szerdán VI. o. természetrajz, mennyiségán; V. o. magyar, német, történelem; IV. o. magyar, német, latin, történelem; magánvizsgálatok; d. u. 5 órakor tornaverseny. Junius 21-én, csütörtökön érettségi vizsgálat. Junius 22-én, pénteken VI. o. magyar, német; III. o. phys. földrajz, számtan, rajzoló-mértan; II. A) o. földrajz, számtan, rajzoló-mértan; I. A) o. magyar, latin. Junius 23-án, szombaton VII. o. latin, görög, földrajz; V. o. természetrajz, mennyiségán; II. B) o. földrajz, számtan, rajzoló-mértan; I. B) o. latin, magyar; d. u. 2—3-ig szerb nyelv, spirás; 3—4-ig francia és gyorsírás. — E vizsgálatokra, melyek reggel 8 órakor veszik kezdetüket, a mélyen tisztelt szülőket és a tanügyi barátaikat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Junális. A zombori kerékpár-egyesület e hó 23-án a Sikarában táncal egybekötött nyári mulatságot rendez.

Helyettesítés. A Heinz Kálmán városi adó-pénztári ellenőrnek számvevővé történt kinevezetése folytán megürrült adó-pénztári ellenőri állás teendőit — polgármesteri megbízás folytán — ideiglenesen Zomborcsevis György házipénztári ellenőr látja el. Ugy ezen ellenőri, mint a szintén tisedésben lévő számvizsgálói állás valószínűleg a július hó közepe felé tartandó rendes közgyűlésen lesznek betöltve.

Választás. Ó-Becse község képviselőtestülete folyó hó 1-én rendkívüli ülést tartott Gombos Béla főszolgabíró elnöklété alatt. A közgyűlésen két községi tisedésben volt állás lett választás utján betöltve u. m. a könyvelő-ellenőri és a levéltárnoki állás. Arra Ferenczy József, erre pedig Szabó Zoltán lettek megválasztva.

Esküvő. Dr. Gömör Kálmán cs. és kir. 7-ik huszárezredbeli ezredorvos f. hó 9-én vezeti oltárhoz Matkovits Lajos zentai főszolgabíró kedves leányát, Iduska kisasszonyt.

Templomablás. Mult számunkban gememlítettük, hogy a topolyai izraelita imaházba ismeretlen tettesek behatoltak s pénzt és különféle értékes tárgyat elraboltak. Most arról értesülünk, hogy a napokban meg Ó-Becsen és Adán is fordultak elő hasonló esetek. E helyeken is az izraelita imaházakból vittek el egyet-mást szentségtelen kezek. A reudorság a tetteseket nyomozza.

Halálozás. Antonovits Maté szabadkai kir. közjegyző nővére, öz. báró Innhoff Henrikné szül. Antonovits Johanna f. hó 1-én életének 78. évében elhunyt. Temetése nagy részvét mellett f. hó 2-án ment végbe.

Alapító lerakó. tanító-képezde építési munkáinak főmérnök felügyelete alatt alapkövet folyó hó 2-án a pélyes egyházi szertartás patriarcba is képviseltetve Milán által.

Pályázat. A következő alapítványok Agoston-fele évi 131 forintnak: soproni születésű sereg hadapródjaik 1 hól alap (Radetzky gróf osztrák-pitványra igényt tarthatnak) rokkantá lett katonái Lovag Kőrli János alezred-pitványra igényt tarthatnak tisztek özvegyei 2 hely. hadkiegészítő parancsnokságok.

A szabadkai ügy. vich Andornak elnökke tisedésbe jött titkári állás többek között dr. Demid egyik tehetséges és népszerű értelműk a kamarai elnök midor Imrét helyettesítette 1894. évi július hó 1-én.

Választás. Csantottani iskolások mult hó hangulag Rekvényi János.

Új tanító Adán. ejtett választás alkalmával megválasztva.

Eljegyzés. Dr. Neud Deutsch Gábor kun-szt-műgít kisasszonyt.

Szineszeink Zentán. társulata jelenleg Zentán igen meg van elégedve.

Öngyilkosság. A mészároslegény mult hó 28. A nevezett szerencsikát ivólehelte ki lelkét. Azért életének, mert nevelő apja.

Dalraedestély. az itteni daláregyesület a dallestélyt rendezett, mely által a jelenlevő nagyszám elismerését vivta ki magánál követte, mely kiválóan hangulatban folyt le.

Halálozás. Szántó mult hó 23-án elhunyt. Telatlan részvéte mellett me

Rejtélyes rablóg. száguton hétfő reggelre a holttestet találtak. Az esemény, a legerélyesebb nyolcgylökkossági ügyben. A szágonyu késszurás van, a mely lált okozott. Eddig még sem a gyilkosoknak nevére, hogy a meggyilkolt vasárnap valamt eladott. Ezt látva a rálestek az országuton, pénzt tőle békés után elvették. dulakodás után sikerült őt koltnál sem pénzt, sem sem találtak.

Komikus majális. következők: A bajai város és növendékei most már a községünket azzal, hogy a vendéglőnkben tartották, mi nagyvendéglőstünk, mert nem hozott a konyhájára megseink pedig azt mondják: „wenig bekommen“; mint egvonaton Bajáról Bikityre hol a falu végén a zelekar fogadtattak, így a falun kerölönke értek, hol az ifjuság szabásu versenyek voltak. Kluellis ételektől gőnyvedző hölgyek a tanári-karral egyjegyzőnk lakására mentek, tánc este 7 óráig. Közeldett nyoztak még mindig az elegyannak, hogy a község 3 közetes egyén reggeltől esteig kocsikat keresni, de a nemarcal utasították vissza kére nélemly kocsira 15—18 an isrok is 10-en ültek egy kocsihol csakis a szintén jelen főnöknek köszönhető, hogy a nat — ámbár késéssel — tovután erősen hisztük, hogy többé községünkben tartani ifjuságnak édes-kevés örömet vendéglőstünknek és szentesin

Furfangos csalók. alkalmával furfangos csalás ember. Egy korcsmában me szerb emberrel s borozgatás szerb ember lovát eladván, Később a vásárra mentek, az egyik magyar ember nélapénztárcáját elejtette olyformára volna. Az utánuk jövő másikat az ajánlatot tette a szerb embernek, majd megosztokodna sokára az előlévő gyorsan tetteve kérdi, hogy nem ok Persze ezek hallani sem akahogy keresse ki őket. Elősző természetesen nem is akarta találni s azután a szerb ember ügyesen elcsente annak zsebetárcát. Ezután a néparadatsban tértől, aki csakhamar észrevRögtön jelentést tett a reudorsmozást indítottak meg az ügy sikertől a tettesek nyomába ju

Börtönbe vitt — és börtönbe vetették!
Elzárhaták — hatását nem a népre!
S ő büszke, bátran lépett börtönbe:
Nyugodt léleke zord, sötét falának,
Kinek eszébe vértanúk valának!

S barátai: egy Deák, Eötvös, Kemény!
Együtt jár lelke s vezérszellemük.
Orkánt az ő rész hullám-hegyén,
Dalolca szél ő, mint sirály, velük.
És dala jár, mert „a mit isten végze“.
Ugy lom: ajónk a biztos révbe ére,
Hol a szabadság oltárai állnak...
— Ez volt a költő, ki zengett korának!

Nem várt jutalmat s szülővárosától
Az érte méltó, a legszebb, nagyobb:
Részét kérhette az új honalkotásból:
Munkálhatott, hol társai, a nagyok!
S ő boldog, ha a nemzetpülethez
Közmonkásröpen egy-egy követ helyez;
Bölcst, mint polgár, sikert küzdve ki
A szülőváros nevében s neki.

Mint ember, oh, hogy boldog nem lehet!
Csak akkor, ha a szent küszöböz ér —
S „édes anya ölébe“ hajt fejét:
„Az agg börtönnek süttog a levél.“
Mit szíve ád, ság, a fájó, a sebzett,
Legmegkapott e dala mind, a legszebb!

Könnny, mit szeméből titkon ejtve hint...
A nagy tenger legdrágább gyöngye mind!

S a tenger nagy, a tenger végtelen:
A szenvedély oly mélyszéges szívében!
Oh ából anyja, anyja dal terem,
A szerelemnek igazgyöngyöképen.
S a kit nem bírt nő boldogítani,
S ki nem tudott mégsem „lemondani“:
Koszorúval a nők megszentelék
„Szerelmei“ örök költészetét.

S még zeng a lant, „a nők költője“ lantja,
Ünnepli még a szimpadon siker,
S lelkünket újra s újra elragadja
A vértanúk dícső emlékével:
Midőn lerokad, — s mely dalában éppen
Ugy megragad, mely az ő énekében
Világköltészet csúcsponjtára száll:
Csontharkjaiba zárja a — „Halál“.

Nem! Nem halt ő meg, csak „elkölthözött“.
Emléket őrsi sok, sok alkotása!
Emléke ott él, a nagyok között,
Emléke itt — nemes alakja mása.
S miképen hálás szülővárosa
El nem felejt nagy fiát soha,
Ugy nem a nemzet, széles e hazán,
Mely lelkesült és lelkesül dalán!
Dömötör Pál.

épszabadság nap, melyen k hősi kora z lángjával léseit. Szive ket bódított, harcmező Szabadság."

Világosnál éjszakában, nek az, ha t a nemzet hol a tizen- és e zord ával. Meg-sorsa örök zava az ó radni, már kát húzott tre batott egyverzetét r még fájt, a „Bolond nye cikká- elke oltart özvegyét, az élet és

el, buzgón a a hazát ten, vagy jellemét". veit. Mint megválasz- zt vett a eklő alkot- talpon állt

a nemzeti met. Ere- kre tanu- nem fe- vő áldozat ékét. k emléked a nemzet- örökké! arlos.

51. An- zve. gör. kel. elnök-he-

ünnepé- közgyű- blagetter e, a ki közgyű- al városi

állami vizsgá- Junius én, pén- szégtan; II. B) o. oló mér- görög- oló-mér- Junius tlo; II. rajzoló- sztrajz; IV. o. gálatok; törtökön o. ma- rajzoló- tan; I. VII. o. nyiség- I. B) zépirás; ra, me- en tisz- meghívja

et e hó latságot

estülete Béla fő- községi ve. u. m. erenczy zva.

ir. 7-ik lárhoz eányát,

egemli- beretlen tárgyát an meg- tek. E et-mást omozza. ir. köz- Antu- lhunyt. végebe.

Alapító lerakás. Az újonnan építendő szerb tanító-képezde építési munkálatait Gergurov Milán, városi főmérnök felügyelete alatt immár megkezdették. Az alapkövet folyó hó 2-án, szombaton helyezték el ünneppélyes egyházi szertartás mellett. Az ünneppélyen a patriarcha is képviseltette magát veje, dr. Maximovits Milán által.

Pályázat. A cs. és kir. hadügyminiszterium a következő alapítványokra pályázatot hirdet: Eckhardt Agoston-féle évi 131 frt 70 kr alapítványra igényt tartó sereg hadapródjai 1 hely. 1848/49. évi Cseh rokkant alap (Radetzky gróf osztály-féle) évi 52 frt 50 kr alapítványra igényt tarthatnak: az 1848/49. évi hadjáratban rokkantá lett katonai és tábori orvosok 1 hely. Lovag Kőrli János alezredes-féle évi 95 frt 15 kr alapítványra igényt tarthatnak: a tiroli vadász ezred elhalt tiszték özvegyei 2 hely. — Bővebb értesítést ad a 23. hadkiegészítő parancsnokság.

A szabadkai ügyvédi kamaránál Paukovich Andornak elnökké történt megválasztása folytán úresedésbe jött titkári állásra a szabadkai ügyvédi-kar többek között dr. Demidor Imrét, a fiatalabb generáció egyik tehetséges és népszerű tagját is jelölte. — Mint értesülünk a kamarai elnök már ki is nevezte dr. Demidor Imrét helyettes titkárrá. A választó közgyűlés 1894. évi július hó 1-ére van összehívva.

Választás. Csantavéren igazgató-tanítóvá az ottani iskolaszék mult hó 27-én megtartott ülésén egyhangulag Rekvényi János lett megválasztva.

Új tanító Adán. Adán a mult hó 31-én meg- ejtett választás alkalmával tanítóvá Burkovits István lett megválasztva.

Eljegyzés. Dr. Neu József bajai ügyvéd eljegyezte Deutsch Gábor kun-szt-miklósi kereskedő leányát, Margit kisasszonyt.

Színészeink Zentán. Ifj. Polgár Károly szin- tarsulata jelenleg Zentán működik. A zentai közönség igen meg van elégedve a társulattal.

Öngyilkosság. Adán Banyó József 18 éves mérszoroslegény mult hó 28-án reggel 5 órakor meghalt. A nevezett szeresikét ivott s 36 órai kínlás után lehelt ki lelkét. Azért vetett saját maga véget az életének, mert nevelő apja nagyon rosszul bánt vele.

Dalárdaestély. Apatinban folyó hó 2-án este az itteni daláregyesület a Marsch-féle vendéglőben egy dalestélyt rendezett, melyen a dalárda lelkes énekei által a jelenlévő nagyszámú s díszes közönség méltó elismerését vivta ki magának. Az énekéstélyt táncmulatság követte, mely kiválóan kirivadtig a legjobb kedély- hangulatban folyt le.

Halálozás. Szánthó József csantavéri tanító mult hó 23-án elhunyt. Temetése az egész község osz- tatlan részvéte mellett ment végbe.

Rejtélyes rablógylósság. A szeptári or- szágon bétő reggelre a zombori vásárra jövők egy holttestet találtak. Az eset a rendőrség tudomására jut- ván, a legerélyesebb nyomozást indította e rejtélyes gyilkossági ügyben. A szegény áldozat testén két izony- nyu késszurás van, a melyek mindegyike feltétlen ha- lált okozott. Eddig még nem sikerült sem az áldozat, sem a gyilkosoknak nevét kideríteni. Annyi valószínű, hogy a meggyilkolt vasárnap benn a vásáron levén, itt valamit eladott. Ezt látva a tettesek, bizonyosan az éjjel rálestek az országuton, s minthogy nem sikerült a pénz tőle békés uton elvenni, rátámadtak s csak hosszabb dulakodás után sikerült őt ártatlanná tenni. A meggyil- koltnál sem pénzt, sem semmiféle ismertető jelet nem találtak.

Komikus majális. Csávolyi levelezőnk írja a következőket: A bajai városi polgári iskola tanári-kara és növendékei most már másod ízben szerencsétlenné községünket azzal, hogy a majálisi mulatságukat nagy vendéglőnkben tartották, melynek legkevésbé örül a mi nagyvendéglőnk, mert az idej, ép úgy mint a tavali, nem hozott a konyhájára még egy deka sőt sem; a zené- szeink pedig azt mondják: „haben fiel verdint, aber wenig bekommen“; mint egy száznegyvenen érkeztek vonaton Bajáról Bikityre és onnan gyalog Csávolyra, hol a falu végén a zenekar és egyes intelligenciák által fogadtattak, így a falun keresztül haladva nagyvendég- lőnkbe értek, hol az ifjuság számára rendkívüli nagy- szabású versenyek voltak. Két órákor tilt a társaság a lucullis ételektől görnyedező asztalokhoz, ebéd után a hölgyek a tanári-karral egyetemben ami vendégszerető jegyzőnk lakására mentek, hol aztán volt bor, zene és tánc este 7 óráig. Közledezt az indulás ideje, de hiá- nyoztak még mindig az elegendő számú kocsik, dacára annak, hogy a község 3 kis birája s még néhány nevez- zetes egyén reggeltől estéig járt, kelt házról-házra kocsikat keresni, de a németek mindentitt malitiosus arccal utasították vissza kérelmitket s így történt, hogy némely kocsira 15—18 an is felültek, sőt még a taná- rok is 10-en ültek egy kocsira s így utaztak Bikityre, hol csakis a szintén jelen volt bajai vasuti állomás- főnöknek köszönhető, hogy a már reájuk várakozó von- nat — ámbár késéssel — tovább is várakozott. Ezek után erősen hisszük, hogy a tanári-kar nem fogja többé községünkben tartani a majálisi, mely így az ifjuságnak édes-keves örömet szerez, de még kevesebbet vendéglőstínek és zenészeinknek!

Furfangos családok. A most megtartott vásár alkalmával furfangos csalást követett el két madarasi ember. Egy korcsmában megismerkedtek egy szeptári szerb emberrel s borozgatás közben megtudták, hogy a szerb ember lovát eladván, 40 frtnyi pénz van nála. Később a vásárra mentek együtt szétnézni s e közben az egyik madarasi ember néhány lépésre előre menvén, pénztárcáját elejtette olyformán, mintha azt elvesztette volna. Az utánuk jövő másik madarasi azt felkapta s azt az ajánlatot tette a szerb embernek, hogy ne szóljon senkinek, majd megosztokdnak a tárcá tartalmán. Nem- sokára az előllevő gyorsan visszafordul s ijedséget tetetve kérdi, hogy nem ők találták-e meg a tárcáját. Persze ezek hallani sem akartak róla, s felajánlották, hogy keresse ki őket. Először a madarasi kereste, de természetesen nem is akarta a nála levő tárcát meg- találni s aztán a szerb ember zsebeit kutatta ki s ügyesen elcsente annak zsebéből a 40 frtot tartalmazó tárcát. Ezután a néparadában megszöktek a szerb em- bertől, aki csakhamar észre vette tárcájának hiányát. Rögön jelentést tett a rendőrségnek, ahol helyes nyo- mozást indítottak meg ez ügyben, de eddig még nem sikerült a tettesek nyomába jutni.

Halott a vetésben. Bács-Petrovácon a falu előtt játszódozó gyermekek a gabona között egy ember holttestére akadtak. Feljelentették a dolgot a községhezán, ahová elhozták a holttestet, melyben — mint írják — Rohoska Lehel petrováci gyógyszerészegédet, Rohoska Imre dr. majsai orvos fiát ismerték fel. Rohoska, aki vagy két év óta működik Ferenczy gyógyszerárában, innen vagy tizenhat nap előtt nyomtalanul eltűnt. Aty- jának érzelmes levelet irt, amelyben bejelentette halálát. Ferenczy, aki már régebben az elmezavar jeleit vette észre segédjén, nagyon aggodott az eltűnésén és a ható- ság által köröztette, de eredmény nélkül. A halott mellett egy revolvert találtak, amelylyel föbe lötte magát. Az orvos állítása szerint az öngyilkosság már két hét előtt történt.

Kneipoló bika. Ritka, csaknem hibetetlen eset történt Csávoly községben. Ugyanis az este felé haza- térő csordából iramodva futott a két községi bika a községhezá udvarán lévő kuthoz, hogy óriási szonjukat lecsillapítsák, mivel erről a község határában nincs elegendő gondoskodva. Ekkor történt, hogy a két bika az elsőbbséget viaskodva, az egyik hanyat bezuhant a rozoga állapotban lévő kutha, mely oly bővizű, hogy a bikának csak orra látszott ki belőle; persze volt mindjárt rémület, több tanácsadó, mint okos fej. Nagy nehezen sikerült a bikát, több helyt megsértelve, csiga segélyével, kiszabadítani. Szegény pára, a midőn már szárazon volt, újból megkívánta a jó községi fűrdőt, s teljes erővel újból bele akarta magát dobni a kutha, de szándékát sikerült megfűsíteni.

Városi ügyek.

Pályázat. Zombor szab. kir. város tanácsa az úresedésbe jött és 800 frt évi fizetéssel javadalmazott városi számvizsgáló-, továbbá 750 frt évi fizetéssel és 50 frt. lakbér pótlékkal javadalmazott városi adópenztári ellenőri állásra és az ezen állások betöltése folytán esetleg megürlő egyéb állásokra pályázatot hirdet. Felhivatnak az ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtok, miszerint az 1883. évi I. t. c. 23. §-a értelmében 15 napon át vagyis 1894. évi június hó 3-ikától június hó 17-éig bezárólag betekinthet véget a városi adópenztár hivatalos helyi- ségében közszemlére kitétetik azon figyelmeztetéssel, hogy a fenti időtartam alatt az érdekelt felek a netán sérelmesnek tartott kivetés ellen, a közigazgatási bizott- ságnál felszólalhatnak.

Utadó kivetés. Zombor szab. kir. város polgár- mestere részéről czennel közhírré tétetik, hogy az 1894. évre megállapított utadórló szülő kivetési munkát az 1890. évi I. t. c. 23. §-a értelmében 15 napon át vagyis 1894. évi június hó 3-ikától június hó 17-éig bezárólag betekinthet véget a városi adópenztár hivatalos helyi- ségében közszemlére kitétetik azon figyelmeztetéssel, hogy a fenti időtartam alatt az érdekelt felek a netán sérelmesnek tartott kivetés ellen, a közigazgatási bizott- ságnál felszólalhatnak.

Szoborleleplezési ünnepély.

— Baján, 1894. évi junis hó 3-án. —

Lélekemelő és magasztos ünnepély folyt le e hó 3-án Baján. A Tóth Kálmán emlékére felállított szobrot leleplezték le ünnepélyesen nagy és fényes közönség, egyletek és városok küldöttségei jelenlétében az igaz kegyelet méltó lerovásaké. Egy költő iránt róta le há- lóját az utókor a költő emlékéhez, nagyságához és dicső pályájához méltóan.

Az ünnepély igen impozáns volt s minden részé- ben a szó szoros értelemben véve kitűnően sikerült.

Már június hó 2-án vette tulajdonképen kezdetét az ünnepély, a mennyiben ezen a napon este a bajai főgymnáziumi Tóth Kálmán kör hangversenyt rendezett a lapunkban már közölt tárgysorozat szerint. Előkelő, díszes társaság volt együtt a hangversenyen s a közre- működőket, akik egytől egyig igen szép sikerrel oldották meg a feladatukat, zajosan megéljenézték.

Másnap délelőtt 10 órákor az ünnepelő közönség a városához nagytermében összegyűlésre gyűlt egybe. A díszgyűlésen a nagyszámú hölgyközönségen kívül ott volt Baja városának egész intelligenciája, ott maga a főispán, dr. Vojnits István is. Ott voltak ezen kívül: a költő rokonai, Vadnay Károly (az akadémia részéről), Tomori Tewrewk Emil (a Kisfaludi-társaság részéről), Szana Tamás (a Petőfi-társaság részéről), Gabányi Árpád és Mihályfi N. (a nemzeti színház részéről), Lukácsy Sándor (a népszínház részéről), továbbá a nemzeti szalon 12 tagú küldöttsége, élükön Vastagh György, Szobolya Bertalan és Mesterházy Károlylyal; Dömötör Pál, dr. Alföldy Árpád, Kiss Béla és Lederer Pál, (mint a zombori Tóth Kálmán-kör küldöttei), Bács-Bodrogh vár- megye részéről Latiovits Gyula főszolgabíró, Zombor városa részéről Dr. Dekker Pál, Szabadka városa részéről pedig Szalay Máttyás, továbbá Deák Péter kir. ügyész (Szabadka), maga a művész, Bezeredy Gyula s Baja városának összes notabilitásai stb.

A díszgyűlésen Baja város polgármestere elnököl- t s egy igen tartalmas és lendületes beszédben méltatta az ünnepélynek jelentőségét. A beszéd után az egész közönség kivonult a szobortérre, a hol a tulajdonképeni ünnepély lefolyt. Az ünnepély programjának első pontja értelmében a bajai tanintézetek egyesült dalárdája éne- kelte el a Hymnuszt lelkesen és művészi összhanggal.

A Hymnuszt dallamának elhangzása után dr. Hor- váth Cyrill, a Tóth Kálmán-Album szerkesztője tartott hosszabb, általános figyelemmel kísért, nagyhatású be- szédet Tóth Kálmán életéről és munkásságáról. Beszéde végén lebullott a lepel s a kis arányhoz mérten igazán ritka művészi kivitelű s a megcsodálással hi szobor lát- ható lett. A közönség előtt ott állott Tóth Kálmánnak alakja, a mint bal kezében könyvet tart, jobb kezének hüvelykujját pedig — szokása szerint — zsebében tartja. Arcáról mintegy lesugárzik az a jószágos vonás, amely annyira jellemzője volt s ott lebeg ajkain örökös mo- solya is. Meglepetve s a legteljesebb elismeréssel a mű- vész iránt, szemlélté mindenki a kitűnően sikerült szobrot.

Dr. Horváth Cyrill a beszédben egyuttal átadta a szoborbizottság nevében a szobrot Baja város törvény- hatóságának. Ennek a nevében dr. Hegedüs Aladár pol- gármester vette a szobrot át a város gondozása alá.

Ezután következett az ünnepélynek egyik valóságos fénypontja. Dömötör Pál, vármegyei közsorú költője lépett az emelvényre s pompás díszmagyarban elszavalt pályanyertes óráját. Maga az óda — a mely igazán ritka költői szárnyalatu mű — külön dicséretre vagy bárminemű kommentárra nem szorul; csak azt akarjuk itt megemlíteni, hogy a mily jeles munka maga az óda,

épen olyan tökéletes volt az elszaválása is. Sűrű taps- vihar, meg-meg ujló éljenek s az általános, osztatlan elismerés jutalmazták meg a költőt.

Dömötör Pál szaválata után a koszorukat helyezték el a szoborra s aztán a tulajdonképi ünnepély befeje- zéséül ismét a bajai tanintézetek egyesült dalárdája éne- kelte el a Szózatot.

Délután egy órákor az összes vendégek, Baja vá- város intelligenciájának nagy részével együtt bankette gyűltek egybe a „Bárányi“ fogadóba. A díszében rend- kívül sokan vettek részt; a nagy társaság egész öt óráig maradt együtt a legkedélyesebb hangulatban. A főtstok sorát dr. Vojnits István főispán nyitotta meg, kinek szavait, melyekben a királyt éltette — állva hall- gatták meg.

A polgármester a vendégekre üritette a poharát, Berényi Dániel pedig Tóth Kálmánnak az ünnepélyen megjelent rokonait éltette. Dr. Horváth Cyrill az aka- démiát köszöntötte fel, melynek nevében Vadnay Károly egy gyönyörű beszédben Baja város közönségét éltette. Törszűke és az idő rövidsége miatt nem közölhetjük részletesen az egyes főtstokat, így tehat csak megemlit- jük, hogy felköszöntött mondtokk még: dr. Hermann Adolf a Kisfaludy és Petőfi társaságokra, ezek nevében pedig Pomori Tewrewk Emil és Szana Tamás Baja vá- rosára, Meskő László a nemzeti és népszínházakra, Gabányi Árpád igen szellemesen Bajára, Hesser Gyula Bezeredy Gyulára és művésztársaira, Dekker Pál Baja városára, Erdélyi Gyula a fővárosi sajtóra; szép beszé- den éltették a főispánt, dr. Vojnics Istvánt, mire ez dr. Hegedüs Aladár, a szoborbizottság elnöke üritette poharát stb.

A zombori Tóth Kálmán-kört, illetve annak elnökét, Dömötör Pált, ugvis, mint a pályanyertes óda szerzőjét Szamosy Béla köszöntötte fel. Erre Dömötör Pál vála- szolt magvas és lelkes hangú beszédben s a szobor- bizottságot éltette.

A díszebéd úgy 5 óra felé végződött csak be. A nagyszámú közönség szétoszlott, este azonban a Lökert- ben újra összejöttek, hogy táncmulatsággal fejezzék be a nagy napot. Ez a mulatság is igen fényesen sikerült. Az eső ugyan kissé megzavarta a mulatókat, de csak egy rövid felőrára.

Igy folyt le Baján a leleplezési ünnepély. A jelen- voltak mind a legnagyobb elragadtatással beszélnek az ünnepély impozánságáról és fényéről.

Az utókor csak önmagát tisztelte meg, a midőn ilyen impozáns módon adózott kegyelettel Tóth Kálmán emlékének!

KRÓNIKA.

— Egy zombori hírlapról. —

Nagy élvezettől fosztanók meg olvasóinkat, ha elhallgatnók; ergő közüljük hadd mosolyogjanak egyszer jóízűt a mi olvasóink is azon, amin az illető zombori hírlap olvasóinak oly sűrűn van alkalmuk mosolyogni.

Egy zombori hírlap ezt írja a legutóbbi számában: „A Zombori Hírlap különkiadásainak reklámja. A közönség már annyira megszokta, hogy a Zombori Hírlap minden feltűnő nagy újságot különkiadásokban ad hírt, hogy ezeket most már szinte elvárja. Amint híre megy valami nagy újságnak, siet a közönség a Zombori Hírlap kiadóhivatalába és keresi a különkiadá- sokat. Ép a tegnapi kormánybakas alkalmával történt, hogy különkiadásunk technikai akadályok miatt a szo- kottnál valamivel későbbben készült el, (mert a sajtóban épen akkor a Bácskaer Volksblatt volt munkában) és már akadt, aki így kért nálunk lapot, hogy „a mig nincs külön kiadása a Zombori Hírlapnak, addig el se hisszük, hogy igaz a Wekerle lemondásának híre“. Közüljük e reklámot, mert mutatja, hogy a közönség mennyire méltányolja már a Zombori Hírlapot.“

Hogy mennyire úgy áll a dolog, a hogy a fenti hírt mondja, igazolják az alábbi tudósítások, a melyeket annak a zombori hírlapnak a saját külön tudósítója — tévedésből — a mi lapunknak küldött. A tudósítások így hangzanak:

I.

A miniszterium lemondása után törtétekről a kö- vetkező jelenetben van szerencsén beszámolni:

Wekerle. Tudjátok már bizonyára, hogy megbuk- tunk. Tegnap beadtam a lemondásunkat.

Szilágyi. Hallottuk, beszéli az egész ország, te magad is mondd, de még egyelőre, a mig a Z. H. nem hozza, hitelcsenek és tényleg megtörténnek nem tarthatjuk. Csak az történt meg, a mit a Z. H. hoz, már pedig még nem kaptam kezeimbe a különkiadását.

Mind. Igaza van a Dezsőnek.

Wekerle. (Gondolkozva.) Igazad van csakugyan. (Hirtelen felüti a fejét.) Urak, minisztertársak, hátha én csak álmodtam; hátha csak álmodunk mi mindnyájan s egy szó sem igaz a mi lemondásunkból. Hátha egy szó sem igaz abból sem, hogy én Bécsben jártam, hátha nem buktunk meg, csak úgy képzeltük.

Szilágyi. Csakugyan úgy lesz.

Csáky. En is azt hiszem.

Mind. Nem buktunk meg.

Wekerle. Tehát kimondom határozatilag, hogy a miről az egész világ beszél, az nem igaz. Mi nem buk- tunk meg, csak úgy gondoltuk.

Mind. Éljen!!

(Mindnyájan felkelnek s örömmel szoritanak egy- mással kezét. Már távozni készülnek, amikor belep egy inas s Wekerlének átad egy papir szeletet Wekerle re pill- lant, elfoglalja az édnői széket s az ülést újra megnyitja.)

Wekerle. Uraim, mi csakugyan megbuktunk. Itt van a Z. H. különkiadása, most jött meg. Nem álmod- tunk tehat, hanem tényleg nem vagyunk már miniszterek. (Mind nézik a Z. H.-ot.) Most már hisszük!

II.

Egy másik tudósító pedig a következőket írja Bogojeváról annak a lapnak:

Tegnap a községhezá előtt a következő érdekes jelenetnek voltam a tanuja:

Mihály gazda. Adj Isten kendnek János komám 'csés jónapot.

János gazda. (Szomoruan.) Kendnek is komám.

Mihály gazda. Kend olyaték szomorú kedvének látszik, mintha bizony valami szörnyű baj érte volna.

János. Hát nem hallotta kend? Beszéli az egész falu.

Mihály. Mi legyen az a nagy baj?

János. Hát tudja kend komám uram, a Riska tenem megfajdzott, de a borju megdöglött. Ez keserit engem szörnyen el. De hát hogy nem ballotta kend ezt?
 Mihály. Hallani, hallottam, de nem hittem és nem hiszem kendnek se.
 János. Aztán mért ne hinné el kend édes komám?
 Mihály. Hát csak azért komám, mert kérdeztem a jegyző urat, ti meg aszondta, hogy lát az a zombori ujság még nem gyűtt a kend döglött borygyával külön meg. Még ez az ujság nem gyűt meg, addig nem is hiszek én kendnek.
 János. De bizon e'hibeti kend. Az az ujság is e gyűtt vóna már, hanem a nyomdába épen azt a fene Voksbattot nyomták, azé nem bírták a döglött borygyum ujságját mindgyá külön csinálni. Így mondta nekem a szerkesztő.
 Mihály. A má más, kedves komám, hanem azért megvárom azt az ujságot, oszt ha ott látom beírva a kend döglött boryját, akkor majd sajnálom kendet. Isten áldja meg komám.
 János. Kendet is komám.

Közgazdaság.

Pályázati felhívás. A kereskedelemügyi miniszter ur f. évi 35938. számú és a honvédelmi miniszter ur 23591. számú leirata szerint ez évben 20,000 (huszezer) pár lábhelei és pedig: 11,410 pár bakkancs és 8590 pár barna pamut vitorla szövettel való könnyű cipő lesz a múlt évben közzétett feltételek mellett a hazai kisiparosoktól beszerzendő. A szállításban való részvétel feltételei között főleg az tartandó szem előtt, hogy a szállításban ipartestületi kötelekben álló kisiparosok és azokból álló szövetkezetek, vagy „alkalmi szövetkezetek” vehetnek részt, ez utóbbiak csak akkor, ha tagjai valamely ipartestület kötelekben állanak és egyetemleges szavatosságot vállalnak és hogy a munkát saját műhelyeikben tartoznak teljesíteni. Egyebekben a múlt évi feltételek csak annyiban változtak, hogy a bakkancsokat páronként 4 f. 92 krra megállapított egységi árak, és a könnyű cipők páronként 4 f. 16 krra határozattak meg. A cipők f. évi december végéig a budapesti honvéd-főruhárakárban lesznek átadandók; a kereseti összeg azonban netalán törtéendő előbbi beszállítás esetén is, csak 1895. évi január hó első felében fog kifizettni. Az ajánlatok f. évi június hó 20-ik napjáig az ipartestületek útján a szegedi kereskedelmi és iparkamarához nyújtandók be. A honvéd-főruhárakárban a könnyű cipők és bakkancsok bítelesített mintái bárki által megszereshetők.

NYILTTÉR.)

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel elismerem és ünnepélyesen kijelentem, hogy én f. évi május hó 28-án d. u. Tepliczky Nándor kir. betétszerkesztési albiró urat, kit minden tekintetben kifogástalan jellemű becsületes és tisztességes uri embernek tartok, akaratom és szándékom ellenére — beszámíthatatlan állapotban megsértettem, a mely sértésért tőle bocsánatot kértem és ezuton is bocsánatot kérek — mely sajnálatomnak adva kifejezést, hogy ezen dolog egyáltalában megtörténhetett. Szóntán, 1894. évi június hó 3-án.
 Előttünk mint tanuk előtt:
 Felzl István s. k. Szalay Imre s. k.
 Sajgó Sándor s. k.
 Thurszky János s. k.

Nyilvános köszönet.

Képtelen lévén drága halottunk, *Estergamy Károly* elhalálozása és temetése alkalmából tanúsított tömeges részvételt az egyes résztvevőknek külön-külön megköszönni, mindazon testületeknek, jó barátoknak és összes ismerőseinknek, kik nagy fájdalomunkban oly igaz és őszinte részvételt jelet adták, ez uton mondunk szívünk-ből eredő hálás köszönetet.
 Zombor, 1894. évi június hó 4-én.

Esztergamy család.

* Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Naptár.

Június.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orsz naptár
5 Kedd	Bonifác	Bonifác	24 Simon
6 Szer.	Norbert	Longin.	25 János fej.
7 Csüt.	Róbert	Róbert	26 Áldozó csüt.
8 Pent.	Medárd	Medárd	27 Terap., H.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

4180. sz. 1894.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Ó-Keér községében megüritelt és 300 frttal javadalmazott irnoki állásra pályázatot nyitok.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket f. évi június hó 14-ig nálam nyujtsák be.

Ujvidéken, 1894. évi május hó 26-án.

Kolozsváry Sándor,
főszolgabíró.

1119. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetemény.

Pacsér községében elbocsátás folytán üresedésbe jött két rendőr (gyalogos) állásra 300 f. évi fizetés havi utólagos részletbeni kiszolgáltatása mellett ezennel pályázatot nyitattik.

Pályázók kötelesek okmányokkal igazolni, hogy magyar honpolgár, védközlétségének eleget tett, 24. évet betöltötte az 50. évet túl nem haladta, rovatlan előéletű; és a magyar nyelv szó- és írásban jártasságát.

Előnyben részesülnek:
Kiszolgált m. kir. esendőrök avagy jó minősítvény-nyel bíró kiszolgált katonák.

Az előirt rubázatot sajátjából köteles beszerezni, a szerelvényt a község állítja elő.

Pályázati kérvények 1894. évi június hó 10-ig alulirt előjáróshoz küldendők.

Pacsér, 1894. évi május hó 22-én.

Bogyó Ödön, Rózsa István,
jegyző. 3-3 bíró.

Árlejtési hirdetemény.

Vaskut község előjárósa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a jegyzői lak és ennek melléképületein eszközözendő nagyobb szabású javítások árlejtése folyó évi június hó 19-én d. e. 8 órakor a község házában 411 f. o. é. szóval négyszáz tizenegyz forint kikialtási ár mellett fog megtartani.

Árverezni kívánók értesítettek, hogy az árlejtés alkalmával a kikialtási összeg 10 %-ja bánatpénzként leteendő; — a munka az árlejtés napjától számított 5 nap lefolyása után azonnal megkezdendő s a megkezdéstől számított 30 nap alatt befejezendő. — Az árlejtési feltételek a jegyzői irodában a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Vaskut, 1894. évi június hó 2-án.

Pacher Béla, Rutser István,
jegyző. 2-1 bíró.

3499. szám.

kig. 1894.

Pályázat.

Gajdobra községében leköszönés folytán megüresedett, utólagos havi részletekben kifizetendő évi 252 f. készpénz fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom a pályázókat, hogy életkoruk, nyelvismeretük és erkölcsi magaviseletükkel igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó évi június hó 12-ik napjáig, vagyis a választásra kitűzött határnapig hozzám benyujtani el ne mulasszák.

Megjegyzem, hogy az előirt teljes egyenruhát az illető rendőr sajátjából köteles beszerezni.

Német-Palánka, 1894. évi május hó 20-án.

Csupor Gyula,
főszolgabíró.

3065. szám.

1894.

Pályázati hirdetemény.

Topolya községében lemondás folytán üresedésbe jött II-od segédjegyzői állásnak választás útján leendő betöltése céljából pályázatot nyitok.

Ezen állás javadalmazása 500 f. Ft.
Felhívom a pályázni kívánókat, hogy sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága által 6/1887. szám alatt alkotott szabályrendelet értelmében és erkölcsi bizonylattal is felszerelve, hozzám június hó 15-ig annyival inkább nyujtsák be, mivel a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Topolyán, 1894. évi május hó 19-én.

Főszolgabíró helyett:
Tukats Fábrián,
szolgabíró.

Árverési hirdetemény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az apatini községi árvtár végrehajtónak Pfeifer János és neje Buchaid Anna végrehajtást szenvedő ellen 298 f. Ft. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék, az apatini kir. járásbírósg területén lévő s apatini község határában fekvő, az apatini 3538. számú tjkvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt Pfeifer János és neje szül. Buchaid Anna nevében álló 1359 a/1. hr. 56 ö. i. számú 348 □ öl térnagságu beltetek, ház és kertre nézve az árverést 400 f. Ft. ezennel megállapított kikialtási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi július hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Apatin község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 40 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságán előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi április hó 11-én.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Ajtay,
albíró.

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvendősből.

4563. szám 1894.

Pályázati hirdetemény.

Pivnica községében megüresedett s 300 f. évi fizetéssel javadalmazott községi irnoki állásra pályázatot nyitattik.

Folyamodók képességüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket hozzám június hó 7-ig nyujtsák be.

Hódsághon, 1894. évi május hó 22-én.

Vissy József,
főszolgabíró.

3-3

3470. szám.

kig. 1894.

Pályázat.

Novoszellő községben lemondás folytán megüresedett s 228 f. évi fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitok s felhívom pályázni óhajtokat, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat folyó évi június hó 28-ik napjáig hozzám benyujtsák.

Palánka, 1894. évi május hó 31-én.

Főszolgabíró hiv. távol:

Veszelinovits Milorád,
szolgabíró.

3-1

3731. szám.

kig. 1894.

Pályázat.

Palána községben elbocsátás folytán megüresedett s 200 f. évi fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitok s felhívom pályázni óhajtokat, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat folyó évi június hó 28-ik napjáig hozzám benyujtsák.

Palánka, 1894. évi május hó 31-én.

Főszolgabíró hiv. távol:

Veszelinovits Milorád,
szolgabíró.

3-1

1995. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetemény.

Katymár községben egy 300 f. évi fizetéssel javadalmazott községi irnoki állás f. évi június hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor választás útján be fog tölteni.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy a megyei törvényhatósági bizottság által 6/1887. közgy. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-ában előirt képesítést, életkorukat és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket a választás napjáig alulírottául nyujtsák be.

Almásán, 1894. évi május hó 22-én.

Deák Zsigmond,
főszolgabíró.

3-3

Méhészkedőknek!

Méhlakokul legjobban ajánlhatók a

Népkaptárak.

4 cmter vastag deszkából készítettnek. Darabja teljesen felszerelve — 14 egész keret, Hanne-mann rács — 3 f. 50 kr.

Megrendelhető Sztanisicson Dvornák József méhésznél.

5-5

435. s. szám.

1894

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírósg 1894. évi 5145. számú végzése következtében dr. Bruck Armin ügyvéd által képviselt gróf Keglevich István utódai cég javára Csudzy Halász Béla ellen 277 f. Ft. s járuléki erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 609 f. Ft. becsült 12 hordó borból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbírósg 5561/1894. számú végzése folytán 277 f. Ft. tőkekövetelés, ennek 1894-ik évi március hó 15-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 34 forint 25 krajcárban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban végrehajtást szenvedett üzletében leendő eszközülésére 1894. évi június hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi május hó 22-én.

Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

XVII. évfoly

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 k.
A lap szellemi részletei illető küldemények szerkesztőnek, anyagok a laptulajdonosnak küldendők.

Egyes szám ára 10 kr.

A politika

Tegnap este 6 1/2 óra táviratot vettük:

Ófelsége Wekerle kétszer és Bánffy Dez Döntés nem történt. We

E szűkszávu távirat

zetet. Bár általánosan azt csütörtökön véglegesen

kérdésében, pénteken ki niszterium, szombaton pe

a házban, — az az a gyors lebonyolítását hátrál

áll. Legalább mikor e soró által vázolt kép a jellemz

tűnknek.

Az akadály pedig —

— Szilágyi Dezső, kinek és arisztokratikus körök

miért? ki tudná megmond és anthipatia rugóin kívül

érv amellet szól, hogy Sz ságügyminiszter maradjon

mény sem szól ellene. Lá

kozása az egyházipolitikai Európát bámulatba ejtő er

kával s megingathatlan meg

sikra, — ellenfeleit is lefegy csak egy maradt meg benn

gyűlölet, a szellemi fölényét

Bizony kissé elszomorí Szilágyinak — aki az egyh

atyja, értelmi szerzője — b körül forog a válság, s ellen

ütni az apát, hogy gyermeké egyházipolitikai harcot Szilá

igen nehéz.

Wekerle Sándor miniszr lemességének és korrektség

adja, de példát ad egyszerű is; mint a fentebbi távirat je

A „BÁCSKA

Adélia levele

Írád: „Hogy karta legye Bocsásson meg, talán job Ha ön rám és én öre ne Ha ily leülnek vétele ut Köré lesz a sziv és jég Látod, barnám, nem is Adélia, te szép kis angya Soha, mondom, soha sem Hogy ezt tőled kell majd

Sokszor álltam post-resta Kijes örömlázban uszott S azt sóhajtottam én: „Vad szélvihár, hó s jég Vigan futottam a postár Leveled” vártam s az ne Adélia, te szép kis angya Soha, mondom, soha sem Hogy ezt tőled kell majd

Nossza, lemondás: embers Igen, szegény postás örök Mert tölem ezán majd ne Adélia, dicsőség szálljon Szerelmet kértem, s bennem — Felebaráti szeretet jogat S meg is nyugodnám árca Csak ne gyötörne a fűző be Hogy még oly sok — rósz